

Dnešní 6. kolo 2. ligy D bych mohl nazvat jakýmsi zlomením pardubického prokletí, AKIS totiž loni uštědřil Caisse ještě milosrdnou porážku 5 : 3 a letos i přes jeho slabý start a naše posílení měl být těžkou překážkou. Mně osobně se tato nepříjemná zkušenost vlastně netýká, protože jsem loni v Caisse ještě neúčinkoval. Byli tu však jiní, kteří varovně kynuli prstem (např. Petr Buchníček), i když z loňského prohraného zápasu zbylo pro dnešní mač jen "smyčcové" kvarteto Buchníček, Smišťík, Kratochvíl, Tesař.

Cestou na zápas jsem ve vlaku přemýšlel o svém dnešním soupeři. Připravit se na tři možnosti, navíc po včerejším náročném zápase v Rakousku, není žádný med a tak jsem si pořád něco opakoval, až jsem nakonec tak trochu usnul:-). Tedy přesněji řečeno, pod tíhou určité únavy vypínám mozek na přemýšlení a nechávám ho i přes zavřené oči v pohotovosti pro dění kolem:-). V Třebíči se po výstupu z vlaku setkávám s Milanem Smišťíkem, který ihned po pozdravu na mě začne chrlit nejrůznější vtipné historky ze střelického světa, přičemž mě pro jistotu upozorní, že na tu nejlepší si nějak nemůže úplně vzpomenout:-). Pokud se prý však začne u partie smát, nemám se čemu divit:-) S historkami na rtu pak Milan (i s drobnými pochybnostmi) neomylně trefí správnou trasu k Atomu, již dopředu jsem však upozorněn na strašlivě prudký kopec, na jehož konci má být náš hrací stánek. Po zkušenostech ze zářijového šachování v italském Livignu, kde jsme v hornaté krajině překonali i převýšení 1000 metrů, jsem plný očekávání a nějak se mi to nechce věřit...:-). Když potom tento "prudký kopec" vyšlápneme během necelých 5 minut, je mi jasné, co z člověka udělají cigarety, pro které Milan (krom ještě nějakého nealko pití) míří do Alberta. Já si dokupuji jen něco pro doplnění energie, čekám náročnou partii...

Do zápasu jsme nastoupili v sestavě 1. Vyskočil, 2. Kulovaná, 3. Buchníček, 4. Smišťík, 5. Kratochvíl, 6. Píza, 7. Bělohávek, 8. Tesař. Sestava, ze které ještě na poslední chvíli vypadl Jaro Bednář, se zdála být velmi silná a tak jsme byli zvědaví, s čím přijede náš protivník. AKIS v Třebíči ještě nehrál, a tak se snadno přihodilo, že hotel Atom jakžtakž našlo pouze jedno auto, to druhé mělo zpoždění 15 minut. Tento čas jsme ale hostům nijak neúčtovali, hrálo se normálně bez penalizace. Při pohledech na kvapně přicházející hosty jsem poznával jen pár hráčů, mezi jinými samozřejmě IM Eduarda Prandstettera, mého dnešního soupeře a v minulosti též našeho úspěšného reprezentanta. Hostům nicméně chyběli Borek Bernard a Jiří Pačovský, což nás stavělo poměrně zřetelně do role favorita. Že však papírové předpoklady nemusí vždy jasně platit, ukázal tento zápas.

Začínalo se poměrně opatrně. Já volím klidné poziční vody, Evča, pro kterou je tento zápas trebičskou premiérou, se proti Josefu Sýkorovi brání sicilou, kterou ovšem ve formě scheweningenu hraje s obrácenými barvami soupeř a má tak tempo navíc. Petrův soupeř na trojce (Jan Smutný) se v italské brzy pouští do akce na dámském křídle, což jsem asi viděl hrát

hlavně u bílých (pokud se ovšem nepletu). Milan na čtyřce reaguje agresivně na měkký servis Sergeje Petuchova a vynáší mu to ze zahájení volnější a pohodlnější hru. Na pětce hraje Pepa Kratochvíl proti Tomáši Veselému a snaží se útočit v Sozinově sicilské. Vlasta Píza, na poslední chvíli donominovaný za Jaro Bednáře, hraje taky Sozinovu sicilku, ale černými. K opisování však nedochází, Vlasta černýma rohuje málo vídaně na dlouho, což ale přináší zajímavou hru. Na sedmičce si dává Petr Bělohávek zase trochu na čas a tak se poměrně dlouho nic zvláštního neděje. No a na osmičce je Jenda Tesař, který se o sobotním večeru navrátil z turnaje v Mariánském Lázních, kde se mu však hrubě nedařilo a ztratil do Ela mnoho bodů. V Třebíči však ožívá a opět vrhá celého svého génia na soupeřova krále....:-)

Jako první končí Pepova partie, kde se černému nakonec podařilo ubránit svého krále a vše končí věčným šachem. Po nadějně vyhlížející oběti kvality mohl Pepa s dobráním druhého pěšce zkoušet štěstí i jinak, ale výsledek by nebyl úplně jasný a tak s ubývajícím časem raději remíza - 0,5 : 0,5.

Chvilí poté však smutně vyvěšuje prapor Milan, kterému po až příliš agresivně pojatém způsobu hry mnoho nezbylo. Velká škoda, jak rád bych nyní slyšel jeho smích. Milan poté rychle odjíždí i s mou šachovou propiskou (šachové motivy) a my bohužel prohráváme - 0,5 : 1,5.

Naštěstí je tu Honza Tesař, kterému se jeho soupeř v kritické pozici lekne a po pár ústupech následuje rychlý závěr a my tím vyrovnáváme na 1,5 : 1,5. Jenda však ke své škodě přechází kolem velmi efektní oběti dámy, po níž by už následovaly jen dva tahy do matu, a po čemž by se jistě dostal do učebnic. No posuďte sami:

{showChessDiagram}r5k1/p2b2pp/1pp4r/8/PP1PQq1n/4N3/3N1PPP/1R4RK b - - -
-,normal,center,Hennig–Tesař po 26.Dxe4{/showChessDiagram}

V této pozici mohl Jenda efektně zakončit po 26.-Dxh2!!+ 27.Kxh2 Jf5+ 28.Dh4 Vxh4 mat, což by znamenalo nádherný podpis pod touto svižně vedenou partií. Vítězství se nakonec konalo po 26.-Dxf2 27.Jf3 Ve8 28.Je5 Jf5 29.Jf1 Jg3+ 30.Jxg3 Dxc3 - 0 : 1.

